

lagstiftning om att en ideell förening endast kan överklaga beslut om tillstånd till sådana projekt, under förutsättning att föreningen enligt sina stadgar har till ändamål att tillvarata miljöskyddsintressen samt att den har bedrivit verksamhet under minst tre år och har minst 2 000 medlemmar

Domslut

1. Ett sådant projekt som det i målet vid den nationella domstolen, som avser bortledning av inläckande grundvatten från en krafledningstunnel och infiltration av vatten i jord eller berg för att kompensera för eventuell grundvattensänkning samt utförande och bibehållande av anläggningar för bortledandet och infiltrationen, omfattas av punkt 10 i bilaga II till rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003, oberoende av för vilken slutanvändning grundvattnet är avsett och, i synnerhet, oberoende av huruvida vattnet är föremål för någon senare användning.
2. Medlemmar av den berörda allmänheten, i den mening som avses i artiklarna 1.2 och 10a i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, ska ha rätt att föra talan mot beslut genom vilka en instans, som ingår i en medlemsstats domstolsväsende, har tagit ställning till en ansökan om tillstånd för ett projekt, oberoende av vilken roll de, genom att delta i förfarandet i nämnda instans och yttra sig där, kan ha haft vid handläggningen av nämnda ansökan.
3. Artikel 10a i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning genom vilken rätten till rättslig prövning av ett beslut angående en verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för nämnda direktiv, i dess ändrade lydelse, förbehålls miljöskyddsförordningar som har minst 2 000 medlemmar.

⁽¹⁾ EUT C 209, 15.8.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 15 oktober 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-275/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 93/36/EEG — Offentlig upphandling av varor — Tillhandahållande av en programvara för hanteringen av fordonsregistreringar — Förhandlat förfarande utan föregående publicering av ett meddelande om upphandling)

(2009/C 297/13)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Wilms och D. Kukovec)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma N. Graf Vitzthum)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 6 jämförd artikel 9 i rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor (EGT L 199, s. 1) — Kontrakt avseende leverans av en programvara för hanteringen av fordonsregistreringar, vilket ingåtts utan upphandlingsförfarande mellan två offentliga organisationer som ansvarar för tjänster avseende databehandling för kommunerna

Domslut

1. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor genom att efter ett förhandlat förfarande utan föregående publicering av något meddelande om upphandling, tilldela Datenzentrale Baden-Württemberg ett kontrakt avseende leverans av en programvara för hanteringen av fordonsregistreringar.
2. Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 223 av den 30.8.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 22 oktober 2009 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation, Luxemburg) — Irène Bogiatzi, gift Ventouras, mot Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, Europeiska gemenskaperna, Storhertigdömet Luxembourg, Foyer Assurances SA

(Mål C-301/08) ⁽¹⁾

(Transportpolitik — Förordning [EG] nr 2027/97 — Warszawakonventionen — Lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor — Frist för väckande av talan om skadestånd)

(2009/C 297/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Irène Bogiatzi

Motparter: Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, Europeiska gemenskaperna, Storhertigdömet Luxembourg, Foyer Assurances SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation (Luxemburg) — Tolkning av artiklarna 5.1 och 5.3 i rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor (EGT L 285, s. 1), jämförda med artikel 29 i konventionen rörande fastställande av vissa gemensamma bestämmelser i fråga om internationell luftbefordran, undertecknad i Warszawa den 12 oktober 1929, i dess lydelse efter ändringarna i Haag den 28 september 1955

Domslut

1. Konventionen rörande fastställande av vissa gemensamma bestämmelser i fråga om internationell luftbefordran, undertecknad i Warszawa den 12 oktober 1929, i dess lydelse enligt de fyra tilläggsprotokoll som undertecknades i Montreal den 25 september 1975, utgör inte en del av de bestämmelser i gemenskapens rättsordning som domstolen är behörig att tolka enligt artikel 234 EG.
2. Rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor ska tolkas så, att den inte utgör hinder för tillämpningen av artikel 29 i konventionen rörande fastställande av vissa gemensamma bestämmelser i fråga om internationell luftbefordran, undertecknad i Warszawa den 12 oktober 1929, i dess lydelse enligt de fyra tilläggsprotokoll som undertecknades i Montreal den 25 september 1975, i en situation där en passagerare gör gällande att lufttrafikföretaget är skyldigt att utge ersättning för den skada som passageraren lidit i samband med en flygning mellan Europeiska gemenskapens medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 236, 13.9.2008.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 oktober 2009 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) — Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V. mot Diesel S.P.A.

(Mål C-324/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 89/104/EEG — Varumärkesrätt — Konsumtion av varumärkesinnehavarens rättigheter — Tredje man har fört ut varor på marknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Underförstått samtycke — Villkor)

(2009/C 297/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V.

Svarande: Diesel S.P.A.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Tolkningen av artikel 7.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) — Konsumtion av varumärkesrättigheter — Vara som av innehavaren eller med hans samtycke har förts ut på marknaden inom gemenskapen eller EES — Underförstått samtycke — Villkor

Domslut

Artikel 7.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, i dess lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992, ska tolkas så, att en varumärkesinnehavares samtycke till att en tredje man som inte har några ekonomiska band till denne varumärkesinnehavare saluför varor försedda med innehavarens varumärke direkt inom EES kan vara underförstått, under förutsättning att samtycket följer av omständigheter vilka har inträffat före, samtidigt med eller efter utsläppandet på marknaden inom detta område och av vilka det, enligt den nationella domstolens bedömning, med säkerhet framgår att varumärkesinnehavaren avstår från sin ensamrätt.

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 oktober 2009 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État) — Enviro Tech (Europe) Ltd mot État belge

(Mål C-425/08) ⁽¹⁾

(Miljö- och konsumentskydd — Klassificering, förpackning och märkning av n-propylbromid som farligt ämne — Direktiv 2004/73/EG — Direktiv 67/548/EEG — Skyldighet att införliva)

(2009/C 297/16)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Enviro Tech (Europe) Ltd

Motpart: État belge